

§ 6, saaledes alene bliver Godtgjørelse for Bespiisningen, saa vil Godtgjørelsen efter § 8 alene blive en Godtgjørelse for Qvarteret, og der vil altsaa formeentlig behøves en lille Modification i Redactionen af denne Paragraph.

Krigsministeren: Krigsbestyrelsen maa være enig med det ærede Udvalg om Nødvendigheden af en ny Lovgivning saavel for den ordinaire som for den extraordinære Indqvartering. Savnet af en tidsvarende Bestemmelse i saa Henseende har længe været følt af Regjeringen, og der er ogsaa skeet Skridt i denne Anledning for at afhjælpe det. Allerede i 1843 blev der nedsat en Commission af Civile og Militaire for at udarbejde en ny Lov saavel for den ordinaire som den extraordinære Indqvartering. Denne Commission indsendte sit Forslag til en saadan ny Lov i Sommeren 1846, men Forslaget indkom saa seent, at det ikke kunde blive forelagt for de kort Tid derefter indkaldte Provinzialstænder; Loven var da bestemt til at skulle have været forelagt i Maret 1848, men de forandrede Tidsumstændigheder have gjort, at dette Forslag ikke er blevet fremlagt, og paa Grund af de Forandringer, som ere skeete i hele Regjeringssystemet, vil dette Forslag formodentlig nu blive at omarbejde paany. Af denne Grund er det jo, at man har troet at maatte indskrænke sig for Diebliffet til partielle Forandringer i den bestaaende Lovgivning, og Nyttens deraf er ogsaa anerkjendt af Udvalget. Ved § 1 har Udvalget formeent, at Godtgjørelse for Officers-Qvartererne skal gives uden Hensyn til Cantonnementets Varighed. Marsfagen, hvorfors der i den ældre Anordnings § 33 ikke tilstaaes Værterne Godtgjørelse for Officers-Qvarter, naar Cantonnementet i det Hele er meget kort, det er egentlig den, at det udtrykkeligt er sagt, at Officererne ved saadanne korte Indqvarteringer skulle lade sig nøie med Qvarteret, som det falder sig, og ikke egentlig kunne gjøre Fordring paa det dem reglementsviis tilkommende Qvarter. Forresten er der fra Krigsbestyrelsens Side Intet imod den af Udvalget foreslaaede Forandring. Derimod har Udvalget ved § 2 foreslaaet en anden Forandring. Det var nemlig bestemt, at Officererne paa de Steder, hvor de bleve indqvarterede,

skulde have Ret til at fordre Kogeapparater, for selv at kunne tillave deres Mad. Dette har Udvalget foreslaaet skulde indskrænkes til de Tilfælde, hvor der tilstaaes Officererne Naturalforpleining. Men jeg maa dog bemærke, at i Almindelighed er det ikke engang for Underofficererne, og de Menige sædvanligt, at der tilstaaes dem Naturalforpleining; som oftest blive de forpleiede hos Værterne mod den fastsatte Betaling, og, selv naar Naturalforpleining tilstaaes Underofficererne og de Menige, er det kun undtagelsesviis, at den tilstaaes Officererne. Officererne faae nemlig ikkun Naturalforpleining, naar Tropperne ligge i Leir eller Bivouaquer eller i meget snævre Cantonnementsqvarterer. Udenfor disse Tilfælde faae de ikke Naturalforpleining; de maae altsaa selv sørge for deres Bespiisning, og de kunne derved paa mange Steder komme i en meget ubehagelig Dependance af deres Værter, og for at afhjælpe denne Ulempe er det, at man har onsket den Bestemmelse optagen i Loven, at Officererne i saadanne Tilfælde, naar de onskede, kunne faae Afgang til Værternes Kjøkken, og til der selv at lave deres Mad. Jeg anseer denne Bestemmelse for temmelig vigtig for Officererne, og jeg troer, at den vil bidrage nok saa meget til at vedligeholde den gode Harmonie mellem dem og Værterne, som det Modsatte, hvis Marsfag jeg tager mig den Frihed at anbefale, at Lovforslagets Bestemmelse i den Henseende maa blive bibeholdt. Hvad Udvalgets Bemærkninger med Hensyn til § 3 angaaer, da have vi fra vor Side Intet derimod at erindre, ligesaa lidt som ved Bemærkningerne til § 4.

Ved §§ 5 og 7 har det ærede Udvalg villet, at den Bestemmelse, at Qvarterværdene skulle levere Underklasserne Kogerebskaber, indskrænkes til „forsaavidt de ikke dermed ere forsynede.“ Denne Indskrænkning findes i Frd. 6 Juni 1848. Derved er der kun den Betænkkelighed, at de Feltkødder, som Soldaterne ere forsynede med, ikke passe i alle Kjøkkensforstene; de ere af en egen Construction, som ikke er indrettet til sædvanlige Kjøkkener. — Ved § 6 er Udvalget af den Mening, at den Betaling af 12 p for Middagsmaaltid er blot beregnet for dette, og ikke indeholder Godtgjørelse til-